

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] plures possint simul baptizare vnum & eunde[m]? 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

fiat seruat in baptizando. Et sic operatur ut ministrer Christi, qui virtutem suam non alligauit baptizatis, sicut nec etiam sacramentis.

Ad tertium dicendum, quod alia sacramenta non sunt tantæ necessitatis, sicut baptismus. Et ideo magis conceditur, quod non baptizatus possit baptizare, quam quod possit alia sacramenta suscipere.

ARTIC. VI.

Utrum plures possint simul vnum baptizare?

AD sextum sic proceditur. Videtur, quod plures possint simul vnum baptizare. In multitudine enim continetur vnum, sed non conuertitur. Vnde videtur, quod quicquid potest facere vnus, possint facere multi, & non è conuerso: sicut multi trahunt nauem, quam vnus trahere non posset. Sed vnus homo potest baptizare. Ergo & plures possunt simul vnum baptizare.

381
4 d. 1. a.
2 q. 2. a. 4
1. q. 2. b.
6. q. 2. ar.
1. q. 1. ad 3.

¶ 2 Præterea, Difficilius est, quod vnum agens agat in plura, quam quod plures agentes agant simul in vnum. Sed vnus homo potest simul plures baptizare. Ergo multo magis plures possunt simul vnum baptizare.

¶ 3 Præterea, Baptismus est sacramentum maximæ necessitatis. Sed in aliquo casu videtur esse necessarium, quod plures simul vnum baptizent: puta, si aliquis paruulus esset in articulo mortis, & adessent duo, quorum alter esset mutus, & alter manibus & brachijs careret: tunc enim oporteret quod natus verba proferret, & mutus actum baptismi exerceret. Ergo videtur, quod plures possint simul vnum baptizare.

SED contra est, quod vnus agens est vna actio. Si ergo plures vnum baptizarent, videretur sequi, quod essent plures baptismi: quod est cōtra id quod dicitur Ephes. 4. Vna fides, vnum baptisma.

RESPONDEO dicendum, quod sacramentum baptismi præcipuè habet virtutem ex forma, quam Apostolus nominat verbum vitæ, Ephes. 5. Et ideo considerare

derare oportet, si plures simul vnum baptizarent, qua forma vterentur. Si enim dicerent, Nos te baptizamus in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, dicunt quidam, quod non conferretur sacramentum baptismi, eo quod non seruaretur forma Ecclesie, quæ sic habet, Ego te baptizo in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Sed hoc excluditur per formam baptizandi, qua vtitur ecclesia Græcorum: Possent enim dicere, Baptizetur seruus Christi N. in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, &c. sub qua forma Græci baptismum suscipiunt: quæ tamen forma multo magis dissimilis est formæ, qua nos vtitur, quam si dicatur, Nos te baptizamus. Sed considerandum est, quod ex tali forma, te baptizamus, exprimitur talis intentio, quod plures conueniant ad vnum baptismum conferendum. Quod quidem videtur esse contra rationem ministerij: homo enim non baptizat, nisi vt minister Christi, & vicem eius gerens. Vnde sicut vnus est Christus, ita oportet esse vnum ministrum, qui Christum representet: propter quod signanter Apost. dicit Ephes. 4. Vnus Dominus, vna fides, vnum baptisma. Et ideo contraria intentio videtur excludere baptismi sacramentum. Si verò vterque diceret, Ego te baptizo in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti: vterque exprimeret suam intentionem, quasi ipse singulariter baptismum conferret. Quod posset contingere in eo casu, in quo euentiose vterque aliquem baptizare conaretur. Et tunc manifestum est, quod ille, qui prius verba proferret, daret baptismi sacramentum: alius vero quantumcumque ius baptizandi haberet, nihil faceret: & si verba pronuntiare præsumeret, esset puniendus tamquam rebaptizator. Si autem omnes simul ambo verba proferrent, & hominem immergerent aut aspergerent, essent puniendi de inordinato modo baptizandi, & nõ de iteratione baptismi: quia vterque intenderet non baptizatũ baptizare; & vterque quantum est in se baptizaret. Nec vterque diceret aliud & aliud

aliud sacramentum : sed Christus , qui est vnus , in-
terius baptizans , vnum sacramentum per vtrumque
conferret .

Ad primum ergo dicendum , quòd ratio illa iocum
habet in his , quæ agunt propria virtute . Sed homi-
nes non baptizant propria virtute , sed virtute Chri-
sti : qui cum sit vnus , per vnum ministrum perficit
suum opus .

Ad secundum dicendum , quòd in casu necessitatis
vnus posset simul plures baptizare sub hac forma ,
Ego vos baptizo : puta , si immineret ruina , aut gla-
dius , aut aliquid huiusmodi , quod omnino moram non
pateretur , vt sigillatim omnes baptizarentur . Nec per
hoc diuersificaretur forma ecclesie : quia piurale
non est nisi singulare geminatum , præsertim cum plu-
raliter dicatur Matth. vlt. Baptizantes eos , &c. Nec
est simile de baptizante & baptizato : quia Christus
qui principaliter baptizat , est vnus , sed multi per ba-
ptismum efficiuntur vnus in Christo .

Ad tertium dicendum , quòd (sicut supra dictum
est *) integritas baptisimi consistit in forma verbo-
rum , & in vsu materiae . Et ideo neque ille , qui tan-
tum verba profert , baptizat ; neque ille qui immergit .
Et ideo si vnus verba proferat , & alius immergat , nul-
la forma verborum poterit esse conueniens . Neque
enim poterit dici , Ego te baptizo (cum ipse non
immergat , & per consequens non baptizet) : neque
etiam poterit dici , Nos te baptizamus , cum neuter
baptizet . Si enim duo sint , quorum vnus vnam par-
tem libri scribat , & alius aliam , non erit propria lo-
cutio , Nos scripsimus librum istum , sed synecdochica
ca , in quantum totum ponitur pro parte .

q. 66. a. 3
ad 5.

ARTIC. VII.

*Vtrum in baptismo requiratur aliquis qui baptiza-
tum leuet de sacro fonte ?*

AD septimum sic proceditur . Videtur , q̄ in ba-
ptismo non requiratur aliquis , qui baptizatum
de sacro fonte leuet . Baptismus enim noster per
Tertie Partis Vol. ij. K ba-

382
inf. ar. 8.
ad 1.